

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Daniely Zemanové a Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **V. A.**, zast. Mgr. Ing. Janem Procházkou, LL.M. eur, advokátem se sídlem Karolinská 654/2, Praha 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 5. 2016, čj. OAM-11/LE-LE05-LE05-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 12. 2016, čj. 78 Az 16/2016-24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce je státním příslušníkem Ukrajiny. Dne 1. 2. 2016 ho našla hlídka Policie ČR v rámci pobytové kontroly prováděné na stavbě. Skrýval se v balících skelné vaty. Žalobce prokázal svou totožnost rumunskou identifikační kartou, která byla opatřena jeho vlastní fotografií. Dozorující státní zástupkyně dala v této věci souhlas s vedením zkráceného přípravného řízení pro podezření z přečinu padělání a pozměnění veřejné listiny. Policie ČR pak zjistila, že žalobce mohl v České republice pobývat na základě pobytového oprávnění do 22. 10. 2014. Dne 3. 2. 2016 jej Policie ČR zajistila za účelem správního vyhoštění. Dne 5. 2. 2016 žalobce požádal o mezinárodní ochranu, v níž mj. uvedl, že nechce jít do války. Z Ukrajiny odjel kvůli válce, hrozila mu mobilizace. Rodiče mu říkali, že se po něm ptali z vojenské správy, byť nikdy předtím v armádě nesloužil. Potřeboval pracovat, pomáhá rodičům, živí dceru z předchozího vztahu. Od roku 2008 jezdí za prací do Polska a ČR, měl i pracovní víza. Nezajímá se o politiku, zdravotně je zcela v pořádku. V ČR bydlí s přítelkyní, se kterou plánuje sňatek. Přítelkyně má v ČR povolen trvalý pobyt, její přesnou adresu však neznal.

[2] Žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví neudělil žalobci mezinárodní ochranu dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Mj. uvedl, že žalobcem uplatněné důvody nespádají pod důvody pro udělení mezinárodní ochrany vymezené zákonem o azylu. Krajský soud názoru žalovaného přisvědčil a nyní napadeným rozsudkem žalobu zamítl.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu včas podanou kasační stížností. V ní namítl, že krajský soud „*pochybení správního orgánu nesprávně právně posoudil, když v napadeném rozsudku dovodil, že § 3 SŘ neukládá žalovanému správnímu orgánu povinnost zabývat se podrobně veškerými aspekty uváděnými žalobcem*“.

[4] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (blíže k tomu usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[5] V posuzované věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou řešena. Jedinou námitkou vznesenou v kasační stížnosti je údajně nesprávný výklad zásady materiální pravdy (§ 3 správního řádu).

[6] Tato výtku se však mýjí s rozhodovacími důvody krajského soudu. Stěžovatel se totiž mylně domnívá, že dle krajského soudu se žalovaný nemusel podrobně zabývat veškerými skutkovými aspekty případu, tj. i těmi okolnostmi, které během správního řízení uvedl stěžovatel. Avšak takový závěr soud nevyslovil. Teprve po srozumitelném vypořádání dílčích žalobních bodů na s. 9 napadeného rozsudku shrnul, že není pravda, že by se žalovaný „*v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí nevypořádal se všemi skutečnostmi sdělenými žalobcem, že by podrobně neuvedl, na základě jakých skutečností rozhodl. Soud neshledal, že by žalobce byl v průběhu správního řízení jakkoliv zkrácen na svých právech. Žalovaný nikterak nepochybil, pokud v žalobou napadeném rozhodnutí uzavřel, že žalobce nesplňuje podmínky pro udělení určité formy mezinárodní ochrany*“. Dále uvedl, že „*skutkový stav lze mít za dostatečně zjištěný a odpovídající okolnostem daného případu ve smyslu ust. § 2 odst. 4 a § 3 správního řádu s tím, že rozhodnutí je taktéž přesvědčivě odůvodněno dle požadavků ust. § 68 odst. 3 správního řádu*“. Krajský soud tedy své závěry nevystavěl na restriktivním výkladu zásady materiální pravdy, jak říká stěžovatel. Naopak, rozhodl po pečlivém přezkumu rozhodnutí žalovaného, tj. včetně zkoumání konkrétních skutkových okolností, které stěžovatel vznesl v průběhu správního řízení.

[7] NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. dubna 2017

Zdeněk Kühn
předseda senátu